

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/291/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511213666
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511213666.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Česká republika s.r.o., Novodvorská 994, Praha 4, IČO: 25 117 483, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému H. H., F.. XX.XX.XXXX, T. G. Č.. X, U., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie v Stropkove, Nám. SNP č. 7, v konaní o zaplatenie 524,73 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10C/94/2012-53 zo dňa 27.03.2012 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania v sume 118,70 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet advokáta JUDr. Ambróza Motyku.

Žalobca a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 524,73 eur, spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 467,54 eur od 11.01.2008 až do zaplatenia.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 141,79 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému vznikla 14.01.2008 písomným oznámením o odstúpení od zmluvy a následne určením lehoty na plnenie. Nárok na súde bol uplatnený dňa 20.09.2011, teda po zákonnej trojročnej lehote a pretože vedľajší účastník námietku premlčania vzniesol, súd prvého stupňa na túto námietku prihladol a nárok žalobcu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 51,45 eur v zmysle § 10 ods. 1 advokátskej tarify a režijného paušálu v sume 7,63 eur x 2 spolu 118,16 eur + 20 % DPH 23,63 eur, odmenu advokáta celkom 141,79 eur.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal včas odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutom výroku v súlade s ust. § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 30,07 eur pozostávajúce z 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo

výške 20,92 eur a režijného paušálu vo výške 9,16 eur. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Vedľajší účastník je združením založený na ochranu spotrebiteľa, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Preto žalobca zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 ods. 1 O.s.p.

Vedľajší účastník vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka potvrdiť, uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,73 eur + režijného paušálu vo výške 7,63 eur a 20 % DPH vo výške 6,67 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 40,03 eur.

V dôvodoch vyjadrenia poukázal na to, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívny zásah štátu, ktorým je kompenzovaná zjavná nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktačnom procese. Podľa názoru vedľajšieho účastníka v spotrebiteľských veciach ustanovenie § 150 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. nie je možné aplikovať za predpokladu, že dodávateľ si uplatňoval nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nárok po použití nekalej obchodnej prakticky, prípadne nárok premlčaný a spotrebiteľ bol v konaní úspešný.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je len čiastočne dôvodné.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta, že vedľajší účastník nemá právo na právne zastúpenie, resp. že má konať v konaní sám bez nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, uvádza odvolací súd, že tento názor žalobcu nemá oporu v platnom procesnom práve.

Článok 47 ods. 2 Ústavy SR priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdom. Pod pojem „každý spadá aj vedľajší účastník konania.“ Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby a akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní.

Odvolací súd preto konštatuje, že vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania a pokiaľ má právo na zastúpenie advokátom, má právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia.

Účastník konania vrátane vedľajšieho účastníka má právo iba na náhradu účelne vynaložených trov.

Vedľajší účastník uplatnil nárok na náhradu za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastupovania a podanie vyjadrenia.

Odvolací súd dospel k záveru, že tieto úkony je možné považovať za účelne vynaložené na bránenie práva žalovaného cestou vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník vstúpil do konania písomným oznámením dňa 02.03.2012 (č.l. 28 spisu) následne podaním zo dňa 15.03.2012 doručeného Okresnému súdu Košice - okolie 19.03.2012 vedľajší účastník podal vyjadrenie k žalobe ktorou vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, ktorú aj bližšie aj odôvodnil skutkovými okolnosťami.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol práve z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania. Výrok rozsudku o zamietnutí žaloby nebol zo strany žalobcu odvolaním napadnutý, teda nadobudol právoplatnosť.

Vedľajší účastník v konaní má rovnaké procesné práva a povinnosti ako hlavný účastník, to znamená, že mu v prípade výhry hlavného účastníka môže byť priznaná náhrada jeho trov a v prípade prehry môže byť odsúdený k náhrade trov víťaznému účastníkovi. Súd prvého stupňa správne o povinnosti žalobcu nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi sa spravoval zásadou úspechu vo veci (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Súd prvého stupňa ale pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom pri ich výpočte nepostupoval správne, keď za jeden úkon právnej služby stanovil základnú sadzbu tarifnej odmeny podľa tarifnej hodnoty veci, ktorú považoval ako kapitalizovanú sumu istiny a príslušenstva. Aj napriek tomu, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, z akej tarifnej hodnoty veci vychádzal súd prvého stupňa pri stanovení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, pokiaľ za jeden úkon právnej služby priznal tarifnú odmenu 51,45 eur, pri aplikácii ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci je možné vyvodiť, že suma 51,45 eur je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty veci 682,82 eur tak, ako ju vyčíslil právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyčíslení trov (č.l. 37 spisu), kde špecifikoval, že tarifná hodnota veci 682,82 eur pozostáva z istiny 524,73 eur a sumy 158,09 eur ako kapitalizovanej sumy úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 467,54 eur od 11.01.2008 do 02.01.2012, teda ku dňu začatia poskytovania právnej služby.

Odvolací súd poukazuje na doslovné znenie ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Záver o tom, že príslušenstvo pohľadávky možno zahrnúť do hodnoty pohľadávky nevyplýva ani z logického a jazykového výkladu ust. § 10 ods. 2 Advokátskej tarify.

Keďže v danom prípade pri začatí poskytovania právnej služby hodnota pohľadávky bola 524,73 eur, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 524,73 eur je 41,83 eur.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 118,70 eur, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie vyjadrenia (2 x 41,83 eur + 2 x režijný paušál 7,63 eur + 20 % DPH 19,84 eur, spolu sumu 118,70 eur).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobca a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo ani jeden z nich nemal v odvolacom konaní plný úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.